

Warszawa, dnia 24 września 2014 r.

Poz. 1282

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH¹⁾**

z dnia 19 września 2014 r.

w sprawie urlopów policjantów

Na podstawie art. 86 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2011 r. Nr 287, poz. 1687, ze zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe zasady przyznawania policjantom urlopów oraz tryb postępowania w tych sprawach;
- 2) wymiar płatnych urlopów dodatkowych dla policjantów, którzy pełnią służbę w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia albo osiągnęli określony wiek lub staż służby, albo gdy jest to uzasadnione szczególnymi właściwościami służby;
- 3) wymiar płatnego urlopu zdrowotnego oraz okolicznościowego, a także urlopu bezpłatnego z ważnych przyczyn.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) ustawa – ustawę z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji;
- 2) jednostka organizacyjna Policji – Centralne Biuro Śledcze Policji, komendę, komisariat, komisariat specjalistyczny, oddział i samodzielny pododdział prewencji Policji, pododdział antyterrorystyczny Policji, Wyższą Szkołę Policji w Szczytnie, szkołę policyjną, ośrodek szkolenia Policji i instytut badawczy;
- 3) przełożony właściwy w sprawach osobowych – Komendanta Głównego Policji, Komendanta Centralnego Biura Śledczego Policji, komendanta wojewódzkiego (Komendanta Stołecznego) Policji, komendanta powiatowego (miejskiego) lub rejonowego Policji, Komendanta-Rektora Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie, komendanta szkoły policyjnej oraz dyrektora instytutu badawczego.

§ 3. 1. Do okresu służby policjanta, od którego zależy prawo do pierwszego urlopu wypoczynkowego, wlicza się okresy poprzedniego zatrudnienia, a także inne okresy, jeżeli odrębne przepisy tak stanowią.

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych (Dz. U. Nr 248, poz. 1491).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 627, 664, 908, 951 i 1529, z 2013 r. poz. 628, 675, 1351, 1635 i 1650 oraz z 2014 r. poz. 24, 486, 502, 538, 616, 1055 i 1199. Tekst jednolity nie uwzględnia zmian ogłoszonych w Dz. U. z 2011 r. Nr 217, poz. 1280 i Nr 230, poz. 1371.

2. Policjantowi, który:

- 1) przed przyjęciem do służby w Policji wykorzystał urlop wypoczynkowy za dany rok kalendarzowy w wymiarze proporcjonalnym do okresu przepracowanego u dotychczasowego pracodawcy albo otrzymał w takim wymiarze ekwiwalent pieniężny za niewykorzystany urlop,
- 2) podejmuje służbę w Policji w roku kalendarzowym innym niż rok, w którym ustał jego poprzedni stosunek służbowy lub stosunek pracy

– przysługuje urlop wypoczynkowy w roku przyjęcia do służby w Policji w wymiarze proporcjonalnym do okresu służby w Policji w danym roku.

3. Przy ustalaniu wymiaru urlopu, o którym mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.³⁾), przy czym wymiar tego urlopu liczony łącznie z wymiarem urlopu proporcjonalnie wykorzystanego za dany rok kalendarzowy u dotychczasowego pracodawcy nie może przekroczyć 26 dni roboczych.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, urlopu wypoczynkowego udziela się nie wcześniej niż po upływie trzech miesięcy służby w Policji.

§ 4. 1. Urlop wypoczynkowy nie może rozpoczynać się ani kończyć w dniu wolnym od służby.

2. Dni wolnych od służby, wynikających z podstawowego rozkładu czasu służby, o którym mowa w przepisach w sprawie rozkładu czasu służby policjantów, nie wlicza się do urlopu wypoczynkowego.

3. Terminem rozpoczęcia urlopu wypoczynkowego przez policjanta pełniącego służbę w zmianowym rozkładzie czasu służby, o którym mowa w przepisach w sprawie rozkładu czasu służby policjantów, jest najbliższy dzień planowanej służby.

§ 5. 1. Urlopy wypoczynkowe powinny być udzielane zgodnie z planem urlopów. Plan urlopów ustala kierownik jednostki organizacyjnej Policji lub upoważniony przez niego kierownik komórki organizacyjnej, biorąc pod uwagę wnioski policjantów i konieczność zapewnienia normalnego toku służby.

2. Plan urlopów sporządza się do końca roku kalendarzowego poprzedzającego rok objęty tym planem. Plan urlopów podaje się niezwłocznie do wiadomości policjantów w sposób przyjęty w jednostce organizacyjnej Policji.

3. Urlopu wypoczynkowego udziela kierownik jednostki organizacyjnej Policji lub kierownik komórki organizacyjnej.

4. Komendantowi Głównemu Policji urlopu wypoczynkowego udziela minister właściwy do spraw wewnętrznych.

5. Kierownikowi jednostki organizacyjnej Policji urlopu wypoczynkowego udziela kierownik jednostki organizacyjnej Policji wyższego stopnia.

6. Kierownik jednostki organizacyjnej Policji może zastrzec uprawnienie, o którym mowa w ust. 3, wyłącznie dla siebie lub wskazanych kierowników komórek organizacyjnych.

7. Policjanta zawiadamia się o terminie udzielonego urlopu wypoczynkowego niewynikającego z planu, o którym mowa w ust. 1, nie później niż na miesiąc przed rozpoczęciem urlopu, chyba że urlop jest udzielany w terminie wskazanym przez policjanta.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 99, poz. 1152, z 2000 r. Nr 19, poz. 239, Nr 43, poz. 489, Nr 107, poz. 1127 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 11, poz. 84, Nr 28, poz. 301, Nr 52, poz. 538, Nr 99, poz. 1075, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1354, Nr 128, poz. 1405 i Nr 154, poz. 1805, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 135, poz. 1146, Nr 196, poz. 1660, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 166, poz. 1608 i Nr 213, poz. 2081, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 99, poz. 1001, Nr 120, poz. 1252 i Nr 240, poz. 2407, z 2005 r. Nr 10, poz. 71, Nr 68, poz. 610, Nr 86, poz. 732 i Nr 167, poz. 1398, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 133, poz. 935, Nr 217, poz. 1587 i Nr 221, poz. 1615, z 2007 r. Nr 64, poz. 426, Nr 89, poz. 589, Nr 176, poz. 1239, Nr 181, poz. 1288 i Nr 225, poz. 1672, z 2008 r. Nr 93, poz. 586, Nr 116, poz. 740, Nr 223, poz. 1460 i Nr 237, poz. 1654, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 56, poz. 458, Nr 58, poz. 485, Nr 98, poz. 817, Nr 99, poz. 825, Nr 115, poz. 958, Nr 157, poz. 1241 i Nr 219, poz. 1704, z 2010 r. Nr 105, poz. 655, Nr 135, poz. 912, Nr 182, poz. 1228, Nr 224, poz. 1459, Nr 249, poz. 1655 i Nr 254, poz. 1700, z 2011 r. Nr 36, poz. 181, Nr 63, poz. 322, Nr 80, poz. 432, Nr 144, poz. 855, Nr 149, poz. 887 i Nr 232, poz. 1378, z 2012 r. poz. 908 i 1110, z 2013 r. poz. 2, 675, 896 i 1028 oraz z 2014 r. poz. 208.

§ 6. 1. Policjantowi nie udziela się urlopu wypoczynkowego w okresie:

- 1) czasowej niezdolności do służby wskutek choroby;
- 2) zwolnienia od zajęć służbowych, z wyłączeniem przypadku, o którym mowa w art. 37a pkt 2 ustawy;
- 3) zawieszenia w czynnościach służbowych.

2. Jeżeli policjant nie może rozpocząć urlopu wypoczynkowego w ustalonym terminie z powodu czasowej niezdolności do służby wskutek choroby, urlopu zdrowotnego, zwolnienia od zajęć służbowych z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem lub innym członkiem rodziny, odosobnienia w związku z chorobą zakaźną, urlopu macierzyńskiego, dodatkowego urlopu macierzyńskiego, urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, dodatkowego urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, urlopu ojcowskiego, urlopu rodzicielskiego lub urlopu wychowawczego, urlop ten należy przesunąć na inny termin.

3. Części urlopu wypoczynkowego niewykorzystanej z powodów, o których mowa w ust. 2, należy udzielić policjantowi w późniejszym terminie.

4. Na wniosek policjanta urlopu wypoczynkowego udziela się bezpośrednio po urlopie macierzyńskim, dodatkowym urlopie macierzyńskim, urlopie na warunkach urlopu macierzyńskiego, dodatkowym urlopie na warunkach urlopu macierzyńskiego lub po urlopie rodzicielskim.

§ 7. 1. Zawieszenie w czynnościach służbowych lub tymczasowe aresztowanie trwające nie dłużej niż jeden miesiąc nie ograniczają uprawnień policjanta do urlopów wypoczynkowego i dodatkowego.

2. W razie zawieszenia w czynnościach służbowych lub tymczasowego aresztowania trwającego dłużej niż jeden miesiąc urlopy wypoczynkowy i dodatkowy przysługujące w danym roku kalendarzowym ulegają skróceniu o 1/12 za każdy miesiąc zawieszenia w czynnościach służbowych lub tymczasowego aresztowania.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się, jeżeli postępowanie karne w sprawie o przestępstwo lub przestępstwo skarbowe albo postępowanie dyscyplinarne w sprawie o czyn pozostający w związku z aresztowaniem lub zawieszeniem w czynnościach służbowych zostało umorzone prawomocnym orzeczeniem, chyba że postępowanie zostało warunkowo umorzone lub umorzono z powodu przedawnienia lub amnestii. Przepisu ust. 2 nie stosuje się również, gdy policjant został uniewinniony na podstawie prawomocnego wyroku lub orzeczenia o uniewinnieniu w postępowaniu dyscyplinarnym.

4. Wymiar urlopów wypoczynkowego i dodatkowego przysługujących w danym roku kalendarzowym w przypadku, o którym mowa w ust. 2, zaokrągla się do pełnych dni w górę.

§ 8. Na wniosek policjanta urlop wypoczynkowy może być podzielony na części, z tym że co najmniej jedna część urlopu powinna obejmować nie mniej niż 14 kolejnych dni kalendarzowych.

§ 9. Policjantowi skierowanemu do szkoły lub na przeszkolenie albo na studia w kraju lub za granicą urlopu wypoczynkowego za dany rok kalendarzowy należy udzielić przed rozpoczęciem szkolenia lub nauki, jeżeli czas ich trwania uniemożliwiłby udzielenie urlopu zgodnie z przepisami art. 83 ust. 4 ustawy.

Rozdział 2

Płatne urlopy dodatkowe

§ 10. 1. Wymiar corocznego płatnego urlopu dodatkowego dla policjantów, którzy osiągnęli określony staż służby, wynosi:

- 1) 5 dni roboczych – dla mających 15-letni staż służby;
- 2) 9 dni roboczych – dla mających 20-letni staż służby;
- 3) 13 dni roboczych – dla mających 25-letni staż służby.

2. Do stażu służby, o którym mowa w ust. 1, zalicza się również okresy innej służby, traktowane jako równorzędne ze służbą w Policji, w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin.

3. Policjant nabywa prawo do pierwszego urlopu dodatkowego, o którym mowa w ust. 1, z dniem osiągnięcia wymaganego stażu służby.

§ 11. 1. Wymiar corocznego płatnego urlopu dodatkowego dla policjantów, którzy osiągnęli określony wiek i co najmniej 10-letni staż służby, wynosi:

- 1) 5 dni roboczych – po ukończeniu 40 lat życia;
- 2) 9 dni roboczych – po ukończeniu 45 lat życia;
- 3) 13 dni roboczych – po ukończeniu 55 lat życia.

2. Policjant nabywa prawo do pierwszego urlopu dodatkowego, o którym mowa w ust. 1, z dniem, w którym wystąpią łącznie oba warunki, o których mowa w ust. 1.

§ 12. 1. Wymiar corocznego płatnego urlopu dodatkowego dla policjantów, którzy pełnią służbę w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia, wynosi:

- 1) 5 dni roboczych, jeżeli służba jest pełniona przez co najmniej 80 godzin w miesiącu:
 - a) w pomieszczeniach pozbawionych stałego naturalnego oświetlenia lub celowo przyciemnionych, w których ze względów technologicznych lub ze względu na rodzaj wykonywanej służby stosowane jest wyłącznie sztuczne oświetlenie,
 - b) w pomieszczeniach zlokalizowanych poniżej poziomu otaczającego terenu – zgodnie z przepisami w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy,
 - c) w warunkach nadmiernego obciążenia wysiłkiem fizycznym wymagającym wydatku energetycznego o wartości co najmniej 2000 kcal dla mężczyzn i 1200 kcal dla kobiet,
 - d) w warunkach ręcznego kierowania ruchem na skrzyżowaniach i w ciągach komunikacyjnych o dużym natężeniu ruchu,
 - e) w warunkach ciągłego napięcia i koncentracji przy nagrywaniu i odtwarzaniu zapisów magnetycznych lub cyfrowych w styczności ze zmiennym natężeniem i zakresem fal dźwiękowych;
- 2) 9 dni roboczych, jeżeli podczas pełnienia służby stwierdzono przekroczenie najwyższych dopuszczalnych stężeń i natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia określonych w odrębnych przepisach:
 - a) w warunkach narażenia na promieniowanie optyczne,
 - b) w warunkach narażenia na działanie pyłów,
 - c) w warunkach narażenia na działanie substancji chemicznych,
 - d) w warunkach narażenia na drgania działające na organizm człowieka przez kończyny górne lub drgania o ogólnym działaniu na organizm człowieka,
 - e) w warunkach narażenia na hałas lub hałas ultradźwiękowy,
 - f) w mikroklimacie zimnym albo gorącym,
 - g) w warunkach narażenia na działanie pól i promieniowań elektromagnetycznych z zakresu częstotliwości 0 Hz–300 GHz;
- 3) 13 dni roboczych, jeżeli służba jest pełniona przez co najmniej 80 godzin w miesiącu:
 - a) przy fizycznym zwalczaniu terroryzmu,
 - b) przy konserwowaniu, magazynowaniu, transporcie i stosowaniu materiałów wybuchowych, łatwopalnych i samozapalnych,
 - c) przy prowadzeniu prób broni, amunicji, materiałów wybuchowych oraz prac doświadczalnych z materiałami wybuchowymi,
 - d) podczas prowadzenia badań materiałów czynnych biologicznie,
 - e) pod ziemią;

- 4) 13 dni roboczych, jeżeli w okresie roku pełnienia służby wystąpiła co najmniej czterokrotna ekspozycja na czynnik po minimum 8 godzin każda albo służba jest pełniona przez co najmniej 80 godzin w miesiącu:
- w warunkach narażenia na działanie substancji chemicznych bardzo toksycznych lub toksycznych lub działających szkodliwie na rozrodczość,
 - w warunkach narażenia na działanie substancji chemicznych, ich mieszanin, czynników lub procesów technologicznych o działaniu rakotwórczym lub mutagennym, których wykaz określają odrębne przepisy.

2. Policjant nabywa prawo do pierwszego urlopu dodatkowego, o którym mowa w ust. 1, po upływie roku służby w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia.

3. Policjant nie nabywa prawa do urlopu dodatkowego, o którym mowa w ust. 1, jeżeli przerwa w ekspozycji na czynnik szkodliwy dla zdrowia, w szczególności z powodu choroby, urlopu czy zwolnienia od zajęć służbowych, trwała nieprzerwanie dłużej niż 3 miesiące w ciągu roku.

§ 13. 1. Oceny warunków uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia uprawniających do uzyskania urlopu dodatkowego dokonuje komisja powołana przez przełożonego właściwego w sprawach osobowych z udziałem przedstawicieli służby medycyny pracy, związku zawodowego policjantów oraz służby bhp.

2. Przełożony właściwy w sprawach osobowych przyznaje policjantowi urlop dodatkowy na podstawie oceny, o której mowa w ust. 1.

3. Jeżeli zachodzi potrzeba ochrony ważnego interesu służby, w szczególności gdy ocena warunków uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia uprawniająca do uzyskania urlopu dodatkowego powodowałaby możliwość ujawnienia danych osobowych policjanta lub czynności przez niego realizowanych, komisję powołuje Komendant Główny Policji i na podstawie jej oceny przyznaje policjantowi urlop dodatkowy. W skład komisji powołanej przez Komendanta Głównego Policji wchodzi:

- funkcjonariusz służby właściwej do spraw bezpieczeństwa i higieny służby i pracy w Komendzie Głównej Policji;
- przedstawiciel służby merytorycznie właściwej do oceny warunków uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia.

4. Policjantowi pełniącemu służbę na stanowisku, na którym występują warunki uciążliwe lub szkodliwe dla zdrowia uprawniające do uzyskania urlopu dodatkowego w różnym wymiarze, przysługuje jeden urlop w wymiarze korzystniejszym.

§ 14. 1. W razie zbiegu uprawnień do urlopu dodatkowego z różnych tytułów policjant ma prawo do jednego urlopu dodatkowego w wymiarze najkorzystniejszym.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w razie zbiegu uprawnień do urlopu dodatkowego określonego w § 12 z uprawnieniami do urlopów dodatkowych określonych w § 10 i 11.

§ 15. 1. Policjant nabywa prawo do kolejnych urlopów dodatkowych w każdym następnym roku kalendarzowym.

2. Policjantowi, który nie wykorzystał urlopu dodatkowego w danym roku kalendarzowym, urlopu tego należy udzielić najpóźniej do dnia 30 września następnego roku.

§ 16. Policjantowi, który wykorzystał urlop dodatkowy przysługujący za dany rok kalendarzowy, a następnie nabył w ciągu tego roku prawo do urlopu dodatkowego w wyższym wymiarze, przysługuje urlop uzupełniający.

§ 17. Urlopy dodatkowe określone w § 10 i 11 mogą być dzielone na dwie części z wyjątkiem urlopów dodatkowych, których wymiar wynosi 5 dni.

§ 18. Do udzielania policjantom urlopów dodatkowych stosuje się odpowiednio przepisy § 4-6 i § 9.

Rozdział 3

Płatny urlop okolicznościowy

§ 19. Policjantowi można udzielić płatnego urlopu okolicznościowego z tytułu:

- przeniesienia służbowego;

- 2) podnoszenia kwalifikacji zawodowych lub wykształcenia;
- 3) ważnych spraw osobistych i rodzinnych.

§ 20. 1. Policjantowi przeniesionemu służbowo z urzędu, jeżeli z przeniesieniem wiąże się zmiana miejsca zamieszkania, przysługuje urlop okolicznościowy, o którym mowa w § 19 pkt 1, w wymiarze od 3 do 5 dni roboczych.

2. Urlopu okolicznościowego z tytułu przeniesienia służbowego udziela się, biorąc pod uwagę położenie nowego miejsca zamieszkania policjanta, jego warunki rodzinne oraz inne okoliczności mające bezpośredni wpływ na przeniesienie. Urlop okolicznościowy może być dzielony na części.

§ 21. 1. Policjantowi podnoszącemu kwalifikacje zawodowe i wykształcenie poza jednostkami organizacyjnymi Policji na podstawie skierowania przełożonego właściwego w sprawach osobowych przysługuje urlop okolicznościowy, o którym mowa w § 19 pkt 2, w wymiarze:

- 1) jednego dnia roboczego na przygotowanie się do złożenia każdego egzaminu przeprowadzanego po zakończeniu nauki przedmiotu, jednak nie więcej niż 6 dni w okresie roku akademickiego;
- 2) 6 dni roboczych na przygotowanie się do złożenia egzaminu maturalnego;
- 3) 6 dni roboczych na przygotowanie się do złożenia egzaminu potwierdzającego kwalifikacje zawodowe;
- 4) 21 dni roboczych w ostatnim roku studiów wyższych albo 7 dni roboczych w ostatnim semestrze studiów podyplomowych – na przygotowanie pracy końcowej oraz przygotowanie się i przystąpienie do złożenia egzaminu końcowego, jeżeli program tych studiów to przewiduje.

2. Urlopy, o których mowa w ust. 1, nie przysługują na egzamin poprawkowy i komisyjny oraz na poprawianie lub ponowne przygotowanie pracy końcowej.

3. Policjantowi podnoszącemu kwalifikacje zawodowe lub wykształcenie w Wyższej Szkole Policji w Szczytnie lub poza jednostkami organizacyjnymi Policji bez skierowania można udzielić urlopu okolicznościowego, o którym mowa w § 19 pkt 2, w wymiarze nie wyższym niż określony w ust. 1, jeżeli przemawia za tym interes służby, a w szczególności gdy uzyskiwane kwalifikacje lub wykształcenie są zbieżne z wymaganiami na zajmowanym lub planowanym do objęcia stanowisku służbowym. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.

4. Jeżeli przepisy odrębne przewidują prawo do płatnego urlopu na przygotowanie się do egzaminu kończącego podnoszenie kwalifikacji zawodowych lub wykształcenia, policjantowi przystępującemu do takiego egzaminu można udzielić urlopu okolicznościowego, o którym mowa w § 19 pkt 2, w wymiarze nie wyższym niż określony w odrębnych przepisach, jeżeli przemawia za tym interes służby, a w szczególności gdy uzyskiwane kwalifikacje lub wykształcenie są zbieżne z wymaganiami na zajmowanym lub planowanym do objęcia stanowisku służbowym. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.

5. Urlopu okolicznościowego z tytułu podnoszenia kwalifikacji zawodowych lub wykształcenia udziela się, biorąc pod uwagę wnioski policjantów i konieczność zapewnienia normalnego toku służby.

§ 22. 1. Policjantowi skierowanemu na studia wyższe albo studia podyplomowe do Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie przysługuje urlop okolicznościowy, o którym mowa w § 19 pkt 2, w wymiarze:

- 1) jednego dnia roboczego na przygotowanie się do złożenia każdego egzaminu przeprowadzanego po zakończeniu nauki przedmiotu, jednak nie więcej niż 6 dni w okresie roku akademickiego;
- 2) 21 dni roboczych w ostatnim roku studiów wyższych albo 7 dni roboczych w ostatnim semestrze studiów podyplomowych – na przygotowanie pracy końcowej oraz przygotowanie się i przystąpienie do złożenia egzaminu końcowego, jeżeli program tych studiów to przewiduje.

2. Urlopy, o których mowa w ust. 1, nie przysługują na egzamin poprawkowy i komisyjny oraz na poprawianie lub ponowne przygotowanie pracy końcowej.

§ 23. 1. Policjantowi odbywającemu szkolenie zawodowe podstawowe albo szkolenie zawodowe dla absolwentów szkół wyższych w systemie samoksztalcenia kierowanego można udzielić urlopu okolicznościowego, o którym mowa w § 19 pkt 2, w wymiarze jednego dnia roboczego w celu przygotowania się do złożenia każdego egzaminu, jednak nie więcej niż 6 dni w okresie szkolenia.

2. Urlop, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje na egzamin poprawkowy, komisyjny, końcowy poprawkowy oraz końcowy komisyjny.

§ 24. 1. Policjantowi przysługuje urlop okolicznościowy, o którym mowa w § 19 pkt 3, w wymiarze:

- 1) 2 dni – w razie zawarcia związku małżeńskiego przez policjanta, urodzenia się dziecka policjanta, zgonu i pogrzebu małżonka, dziecka, ojca, matki, ojczyma lub macochy policjanta;
- 2) jednego dnia – w razie zawarcia związku małżeńskiego przez dziecko policjanta, zgonu i pogrzebu siostry, brata, teściowej, teścia, babki, dziadka oraz innej osoby pozostającej na utrzymaniu policjanta albo pod jego bezpośrednią opieką.

2. Urlopu, o którym mowa w ust. 1, nie udziela się, jeżeli wskazany przez policjanta termin nie pozostaje w bezpośrednim związku ze zdarzeniem uzasadniającym jego udzielenie.

3. Urlop, o którym mowa w ust. 1, przysługuje także w razie zbiegu z prawem do urlopu z innego tytułu lub zwolnieniem od zajęć służbowych, o którym mowa w odrębnych przepisach.

4. Policjantowi można udzielić urlopu okolicznościowego na załatwienie ważnych spraw osobistych lub rodzinnych innych niż wymienione w ust. 1 w wymiarze nieprzekraczającym 5 dni roboczych w ciągu roku kalendarzowego.

§ 25. 1. Urlopu okolicznościowego udziela kierownik jednostki organizacyjnej Policji lub kierownik komórki organizacyjnej.

2. Komendantowi Głównemu Policji urlopu okolicznościowego udziela minister właściwy do spraw wewnętrznych.

3. Kierownikowi jednostki organizacyjnej Policji urlopu okolicznościowego udziela kierownik jednostki organizacyjnej Policji wyższego stopnia.

4. Kierownik jednostki organizacyjnej Policji może zastrzec uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, wyłącznie dla siebie lub wskazanych kierowników komórek organizacyjnych.

5. Udzielenie urlopów, o których mowa w § 20, § 21 ust. 3 i 4 oraz § 23 ust. 1, wymaga uzyskania zgody przełożonego właściwego w sprawach osobowych, z wyłączeniem przypadku, o którym mowa w ust. 2.

Rozdział 4

Urlop zdrowotny i bezpłatny

§ 26. 1. Policjantowi w służbie stałej można udzielić płatnego urlopu zdrowotnego w celu przeprowadzenia zaleconego leczenia w wymiarze nieprzekraczającym jednorazowo 6 miesięcy. Łączny wymiar urlopu w okresie całej służby nie może przekroczyć 18 miesięcy.

2. Urlopu zdrowotnego udziela przełożony właściwy w sprawach osobowych na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej, o której mowa w art. 26 ust. 1 ustawy.

3. Policjanta, o którym mowa w ust. 1, do komisji lekarskiej kieruje przełożony właściwy w sprawach osobowych na wniosek lekarza lub samego policjanta.

§ 27. Przełożony właściwy w sprawach osobowych może udzielać policjantowi urlopu bezpłatnego z ważnych przyczyn, jeżeli nie zakłóci to toku służby, w wymiarze do 12 miesięcy.

§ 28. Policjantowi, który wyjeżdża wspólnie z małżonkiem:

- 1) oddelegowanym do pełnienia zadań służbowych poza Policją za granicą albo
- 2) przeniesionym do wykonywania obowiązków służbowych w placówce zagranicznej Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów o służbie zagranicznej

– udziela się urlopu bezpłatnego na czas oddelegowania małżonka lub wykonywania przez niego obowiązków służbowych w placówce zagranicznej.

§ 29. Przełożony właściwy w sprawach osobowych, który udzielił urlopu bezpłatnego, może ze względu na ważny interes służby odwołać policjanta z tego urlopu w każdym czasie po uprzednim pisemnym zawiadomieniu na co najmniej 30 dni przed przewidywanym terminem podjęcia służby.

§ 30. 1. Urlop bezpłatny trwający nie dłużej niż jeden miesiąc nie ogranicza uprawnień policjanta do urlopów wypoczynkowego i dodatkowego.

2. W razie korzystania przez policjanta z urlopu bezpłatnego dłuższego niż jeden miesiąc urlopy wypoczynkowy i dodatkowy ulegają skróceniu o 1/12 za każdy miesiąc urlopu bezpłatnego, nie więcej jednak niż za 12 miesięcy. Jeżeli urlopy za ten rok zostały już wykorzystane, skróceniu ulegają urlopy za najbliższy rok kalendarzowy, w którym urlopy te przysługują.

3. Wymiar urlopów wypoczynkowego i dodatkowego przysługujących w danym roku kalendarzowym w przypadku, o którym mowa w ust. 2, zaokrągla się do pełnych dni w górę.

Rozdział 5

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 31. Przepisy § 7 stosuje się do części okresu zawieszenia w czynnościach służbowych oraz tymczasowego aresztowania przypadającej po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 32. Do policjantów, którzy rozpoczęli podnoszenie kwalifikacji zawodowych lub wykształcenia ogólnego przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 33. Traci moc rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2002 r. w sprawie urlopów policjantów (Dz. U. Nr 81, poz. 740, z późn. zm.⁴⁾).

§ 34. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem § 2 pkt 2 w odniesieniu do Centralnego Biura Śledczego Policji oraz § 2 pkt 3 w odniesieniu do Komendanta Centralnego Biura Śledczego Policji, które wchodzi w życie z dniem 9 października 2014 r.

Minister Spraw Wewnętrznych: *wz. P. Stachańczyk*

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 50, poz. 492, z 2005 r. Nr 126, poz. 1059 oraz z 2009 r. Nr 172, poz. 1340.